

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie z powództwa M. W.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowemu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

o wysokość emerytury policyjnej

na skutek skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 31 maja 2022 r. sygn. III AUa 278/22,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 30 lipca 2024 r.,

wniosku powoda o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Renaty Żywickiej od orzekania w sprawie II USK 41/23

**umarza postępowanie z uwagi na rozpoznanie wniosku
postanowieniem Sądu Najwyższego - Izby Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych z 17 stycznia 2024 r.**

UZASADNIENIE

Pismem z 21 marca 2024 r. M. W. reprezentowany przez adwokata J. K. działając na podstawie art. 49 § 1 k.p.c. złożył wniosek o wyłączenie od orzekania w sprawie II USK 41/23 sędziego Sądu Najwyższego Renaty Żywickiej. W ocenie M. W. wniosek jest uzasadniony, ponieważ w przedmiotowej sprawie zachodzi obawa co do braku bezstronności wskazanego Sędziego oraz ewentualnej nieważności

postępowania z jej udziałem. Argumentacja przedstawiona we wniosku sprowadza się bowiem do kwestii powołania sędziego Sądu Najwyższego Renaty Żywickiej przy udziale Krajowej Rady Sądownictwa w składzie ukształtowanym w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3), co w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 2 marca 2021 r., C- 824/18 oraz uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. (BSA 1-4110- 1/20) wskazywało na wątpliwości co do bezstronności i niezależności sądu w tak wyłonionym składzie.

Zarządzeniem z dnia 9 kwietnia 2024 r. Pierwsza Prezes Sądu Najwyższego wskazała Izbę Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego jako właściwą do rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Renaty Żywickiej od orzekania w sprawie II USK 41/23.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 355 k.p.c. sąd umorzy postępowanie, jeżeli powód ze skutkiem prawnym cofnął pozew, strony zawarły ugodę lub została zatwierdzona uгода zawarta przed mediatorem albo z innych przyczyn wydanie wyroku stało się zbędne lub niedopuszczalne. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że zbędność wydania orzeczenia ma miejsce też wówczas, gdy w inny sposób osiągnięto cel postępowania (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2023 r., sygn. akt II NSNc 79/23). Z uwagi na treść art. 13 § 2 k.p.c. przepis art. 355 k.p.c. stosuje się odpowiednio w postępowaniu zainicjowanym wnioskiem o wyłączenie sędziego (art. 52 § 1 k.p.c.).

Wydanie przez Sąd Najwyższy postanowienia z 17 stycznia 2024 r., II USK 41/23 w przedmiocie wniosku wyłączenia sędziego Sądu Najwyższego Renaty Żywickiej od rozpoznania sprawy o wskazanej sygnaturze spowodowało, że dalsze postępowanie przed Sądem Najwyższym z wniosku, który został przekazany powyższym Zarządzeniem stało się zbędne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy rozstrzygnął, jak w postanowieniu.

[SOP]
(r.g.)